

УДК 343.982.323-053.2

DOI <https://doi.org/10.32782/2078-3566-2026-2-19>

Володимир ПРИЛОВСЬКИЙ

кандидат юридичних наук, доцент
(Дніпровський державний університет внутрішніх справ,
м. Дніпро, Україна)

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4490-6301>
volodymyr.prylovskiy@dduvs.edu.ua

Юлія ТОЛМАЧОВА

курсант
Національної поліції України
(Дніпровський державний університет внутрішніх справ,
м. Дніпро, Україна)

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6717-9520>
kuyumi777@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ДІТЕЙ, БЕЗВІСНО ЗНИКЛИХ НА ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ

У статті проаналізовано особливості ідентифікації дітей, безвісно зниклих на тимчасово окупованих територіях України, за відсутності можливості проведення ДНК-досліджень. Актуальність дослідження зумовлена збройною агресією проти України, що спричинила масові випадки примусового переміщення, депортації та безвісного зникнення дітей, установлення особи яких істотно ускладнюється через втрату доступу до біологічних зразків, документів та інших ідентифікаційних джерел. Зокрема, досліджено ефективність альтернативних криміналістичних методів установлення особи дитини, серед яких – дактилоскопічна ідентифікація, судово-стоматологічні дослідження, габітоскопія, використання технологій штучного інтелекту (далі – ШІ) для моделювання вікових змін зовнішності, а також цифрова криміналістика та OSINT-розвідка. Окрему увагу приділено аналізу цифрових слідів, біометричних даних, медичної документації та міжвідомчої взаємодії як важливих інструментів пошуку й підтвердження особи дитини в умовах воєнного конфлікту та окупації. Обґрунтовано доцільність комплексного застосування альтернативних криміналістичних засобів ідентифікації, що забезпечують підвищення ефективності розшуку дітей за відсутності можливості використання молекулярно-генетичних методів. Визначено значення аналізу цифрової інформації, відкритих джерел, електронних реєстрів, біометричних відомостей і медичних даних для формування доказової бази та підтвердження особи дитини. Також визначено перспективні напрями вдосконалення нормативно-правових і технічних механізмів ідентифікації зниклих дітей, спрямованих

© В. Приловський, 2026

© Ю. Толмачова, 2026

на підвищення ефективності міжвідомчої взаємодії та використання сучасних цифрових технологій у криміналістичній діяльності.

Ключові слова: безвісно зниклі діти, тимчасово окуповані території, криміналістична ідентифікація, дактилоскопія, судово-стоматологічна експертиза, габітоскопія, штучний інтелект, цифрова криміналістика, OSINT, біометричні дані.

Постановка проблеми. Повномасштабна збройна агресія РФ проти України спричинила численні порушення прав дітей, серед яких особливе місце займають їх примусове переміщення, депортація та зникнення на тимчасово окупованих територіях. У зв'язку із цим питання встановлення особи та місцезнаходження таких дітей набуває особливої актуальності як для правоохоронної практики, так і для криміналістичної науки. Однією з найскладніших проблем сучасної криміналістики є ідентифікація дітей, місцезнаходження яких залишається невідомим, а також підтвердження їх належності до конкретних сімей у випадках зміни персональних даних, документів або навмисного приховування відомостей про їх походження.

Особливої актуальності зазначена проблема набуває в умовах неможливості проведення генетичної ідентифікації шляхом порівняння ДНК-профілів. Така ситуація може бути зумовлена відсутністю біологічних зразків батьків чи близьких родичів, їх перебуванням на окупованих територіях, загибеллю, утратою доступу до генетичного матеріалу або іншими обставинами, що унеможливають проведення молекулярно-генетичних досліджень. За таких умов особливого значення набувають альтернативні криміналістичні методи ідентифікації, засновані на аналізі зовнішніх ознак, антропометричних характеристик, медичних даних, фотографічних зображень, особливих прикмет, цифрових слідів та інших джерел криміналістично значущої інформації.

Таким чином, ефективність пошуку та ідентифікації безвісно зниклих дітей без використання ДНК-досліджень значною мірою залежить від комплексного застосування сучасних криміналістичних технологій, міжвідомчої взаємодії та міжнародного співробітництва. У зв'язку із цим виникає необхідність дослідження особливостей використання таких засобів і методів, визначення їх доказового значення та перспектив удосконалення механізмів установлення особи дітей, які зникли на тимчасово окупованих територіях України.

Аналіз публікацій, у яких започатковано вирішення цієї проблеми. Окремі аспекти криміналістичної ідентифікації осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, а також використання сучасних технологій під час установлення особи досліджувалися у працях Р. Л. Степанюка, В. О. Гусевої, О. І. Груздя, І. Е. Сендіка, І. І. Припхана, Х. М. Бдайцевої, В. В. Войченка, Є. Я. Костенка, О. О. Торбаса та інших науковців. У своїх роботах зазначені автори розглядали питання ДНК-ідентифікації, використання дактилоскопічних обліків, судово-стоматологічних методів дослідження, цифрових технологій у криміналістиці, можливостей OSINT-розвідки та особливостей розслідування фактів безвісного зникнення осіб в умовах воєнного стану.

Безумовно, наукові здобутки зазначених учених мають велике теоретичне та практичне значення для розвитку криміналістичної науки та вдосконалення механізмів встановлення особи. Водночас питання ідентифікації дітей, безвісно зниклих на тимчасово окупованих територіях України, за відсутності можливості проведення молекулярно-генетичних досліджень залишається недостатньо дослідженим. Особливої уваги потребують проблеми комплексного використання альтернативних методів ідентифікації, застосування технологій ШІ для моделювання зовнішності дітей, аналізу цифрових слідів та організації міжвідомчої і міжнародної взаємодії під час їх розшуку. Зазначені обставини зумовлюють необхідність подальших наукових досліджень у цьому напрямі.

Мета статті – дослідження криміналістичних особливостей ідентифікації дітей, безвісно зниклих на окупованих територіях, в умовах відсутності можливості порівняння

ДНК-профілів, а також визначення найбільш ефективних альтернативних способів установлення їх особи.

Виклад основного матеріалу. Важливим кроком у вдосконаленні механізмів ідентифікації осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, стало впровадження Національною поліцією України (далі – НПУ) нових технічних можливостей щодо використання біометричних даних, що містяться в електронних носіях ID-документів. Зокрема, спеціалізовані програмно-технічні комплекси дають змогу зчитувати графічні зображення відбитків пальців рук, наданих особою під час оформлення біометричних документів, та формувати базу прижиттєвих дактилоскопічних даних. Отримана інформація вноситься до відповідних обліків НПУ та Міністерства внутрішніх справ (далі – МВС) України і використовується для автоматизованого порівняння з відбитками пальців, вилученими під час роботи з невпізнаними особами або тілами. Запровадження такого механізму має особливе значення в умовах збройного конфлікту, оскільки сприяє підвищенню ефективності ідентифікації зниклих безвісти осіб навіть за відсутності можливості проведення генетичних досліджень [6].

Згідно зі ст. 1 Закону України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти за особливих обставин», особа, зникла безвісти, – фізична особа, стосовно якої немає відомостей про її місцеперебування на момент подання заявником заяви про її розшук [12]. У контексті досліджуваної проблематики під *безвісно зниклою дитиною* слід розуміти малолітню або неповнолітню особу, місцеперебування якої невідоме, зокрема внаслідок збройного конфлікту, окупації частини території України, примусового переміщення чи депортації, а її встановлення та ідентифікація потребують застосування комплексу криміналістичних, процесуальних та організаційних заходів.

Так, Р. Л. Степанюк та В. О. Гусева наголошують, що молекулярно-генетична експертиза є одним із найбільш достовірних засобів установлення особи зниклих безвісти, однак її ефективність безпосередньо залежить від наявності порівняльних біологічних зразків близьких родичів. У разі їх відсутності або неможливості отримання виникає необхідність використання комплексу інших криміналістичних методів ідентифікації, зокрема дактилоскопічних, антропологічних та медико-криміналістичних досліджень [14, с. 31].

О. І. Груздь та І. Е. Сендік у дослідженні актуальних питань досудового розслідування фактів безвісного зникнення осіб в умовах воєнного стану підкреслюють важливість оперативного збору та збереження ідентифікаційної інформації про зниклих осіб, використання спеціальних знань, судових експертиз та міжвідомчої взаємодії під час їх розшуку. Науковці зазначають, що воєнні дії значно ускладнюють процес установлення особи через обмежений доступ до місця події та джерел доказової інформації [3, с. 16].

І. І. Припхан та Х. М. Бдайцієва звертають увагу на значення дактилоскопічних обліків у процесі криміналістичної ідентифікації. На їхню думку, установлення особи повинно здійснюватися на основі комплексного дослідження всіх наявних індивідуалізуючих ознак, а не виключно за результатами одного виду експертизи [7, с. 209].

В. В. Войченко, Є. Я. Костенко та співавтори зазначають, що використання ортопантограм, посмертних рентгенограм зубів, зажиттєвих фотографій та індивідуальних особливостей зубо-щелепового апарату дає змогу успішно проводити ідентифікацію особи навіть у разі значного пошкодження інших ідентифікаційних ознак. Автори дійшли висновку, що комплексне судово-стоматологічне дослідження забезпечує отримання значного обсягу ідентифікаційної інформації та може бути ефективним засобом установлення особи за відсутності можливості застосування інших методів ідентифікації [2, с. 88].

Наведена позиція є особливо актуальною для випадків установлення особи дітей, щодо яких неможливо провести порівняльне ДНК-дослідження через відсутність біологічних зразків близьких родичів або неможливість доступу до них. За таких умов відомості про стоматологічний статус дитини, результати ортодонтичного лікування, рентгенологічні

знімки та інша медична документація можуть виступати важливими джерелами криміналістично значущої інформації.

1. Специфіка ідентифікації неповнолітніх та малолітніх осіб за зовнішніми ознаками (габітоскопія) полягає у безперервному розвитку та трансформації анатомо-антропологічних характеристик обличчя дитини [1, с. 87]. У разі тривалого перебування дитини в ізоляції або на окупованій території зажиттєві фотознімки кількарічної давнини втрачають пряму ідентифікаційну здатність [10].

У сучасній криміналістичній практиці 2025–2026 рр. ця проблема вирішується шляхом призначення комп'ютерно-технічних та судово-портретних експертиз із залученням спеціалізованого програмного забезпечення на базі ШІ та нейромереж [15, с. 90].

Зазначені технології дають змогу здійснювати:

- *цифрове вікове прогресування (Age Progression)* – математичне моделювання змін кісткової структури та м'яких тканин обличчя дитини з урахуванням її етнічних, генетичних (за фотокартками батьків) та антропометричних особливостей для створення прогностичного портрета дитини на поточний момент часу;

- *автоматизоване розпізнавання обличчя (Facial Recognition)* – сканування відкритих джерел, пропагандистських медіаресурсів країни-агресора, сюжетів з окупованих дитячих будинків чи шкіл для пошуку збігів за геометрією незмінних точок обличчя (відстань між зіницями, архітектура очних ямок, лінія прикріплення мочки вуха).

За відсутності можливості молекулярно-генетичного аналізу ключове значення для формування доказової бази та встановлення особи дитини набувають її «цифрові сліди». Правоохоронні органи України (зокрема, кіберполіція та оперативні підрозділи) використовують методи розвідки на основі відкритих джерел (OSINT) для ідентифікації дітей, які зазнали примусової зміни персональних даних (прізвища, імені, дати народження) [11].

Криміналістично значуща інформація накопичується через аналіз метаданих (EXIF), а саме дослідження цифрових знімків, що викладаються на російських платформах чи сайтах з «усиновлення» (метадані дають змогу встановити точний час, дату та геолокацію зйомки, навіть якщо окупаційні органи стверджують, що дитина народилася в іншому регіоні) та моніторинг соціальних мереж та геймінгових платформ, де діти підліткового віку часто намагаються відновити доступ до своїх колишніх ігрових акаунтів (Steam, Roblox тощо) або створюють нові профілі у соціальних мережах, використовуючи специфічні нікнейми, звички у письмі (цифровий почерк) або завантажуючи фото домашніх улюбленців та іграшок, що лишилися вдома (це дає змогу верифікувати особу дитини без залучення офіційних документів, доступ до яких заблоковано окупаційною владою).

Для підтвердження належності дитини до конкретної родини за відсутності ДНК-профілів експерти мають досліджувати сукупність непрямих, але беззаперечних ідентифікаційних ознак, що зберігаються в електронних реєстрах України або сімейних архівах: унікальні вроджені або набуті особливі прикмети (родимі плями, шрами, дефекти постави), зафіксовані в дитячих медичних картках форми № 026/о чи № 112/о, які встигли оцифрувати в системі eHealth є відомості про специфічні хронічні захворювання, групу крові чи генетичні особливості (наприклад, рідкісні алергічні реакції чи аномалії будови внутрішніх органів, зафіксовані на УЗД/МРТ-знімках у базах даних підконтрольних України лікарень) [8; 9].

Висновки. Процес ідентифікації дітей, безвісно зниклих на тимчасово окупованих територіях або депортованих до країни-агресора, в умовах відсутності можливості молекулярно-генетичного дослідження (ДНК) є одним із найбільш пріоритетних та водночас складних науково-практичних завдань сучасної криміналістики та правоохоронної системи України [5; 13].

Установлено, що за умов неможливості порівняння ДНК-профілів ефективність розшуку забезпечується виключно комплексним та синергетичним застосуванням альтернативних методів ідентифікації [12]. До них належать: автоматизований аналіз прижиттєвих дактилоскопічних даних із біометричних носіїв ID-документів, судово-стоматологічна експертиза на основі зажиттєвих медичних карток, а також габітоскопічне моделювання вікових змін обличчя дитини за допомогою технологій ШІ [4].

Доведено, що в умовах навмисного знищення окупаційною владою документів дітей та насильницької зміни їхніх анкетних даних, вирішальну роль починають відігравати цифрова криміналістика та OSINT-розвідка. Моніторинг цифрових слідів, аналіз метаданих фотознімків та ідентифікація за незмінними біометричними параметрами у відкритих джерелах дають змогу обійти процесуальні перешкоди, створені агресором.

Перспективним напрямом подальших досліджень є нормативно-правове та технічне вдосконалення алгоритмів взаємодії між Національною поліцією України, Міжнародним кримінальним судом, Інтерполом та неурядовими правозахисними організаціями. Необхідне створення єдиної захищеної цифрової криміналістичної платформи, яка б акумулювала всі альтернативні (не-ДНК) ідентифікаційні ознаки зниклих дітей для їх автоматизованого пошуку у світовому інформаційному просторі, що є критично важливим для захисту прав дитини та збору доказової бази кримінальних правопорушень проти людяності.

Список використаних джерел

1. Використання цифрових технологій у криміналістиці та судовій експертизі : матеріали міжнар. наук.-практ. круглого столу, м. Харків, 11 грудня 2023 р. / редкол.: В. Ю. Шепітько, Г. К. Авдєєва. Харків : Право, 2024. 144 с.
2. Войченко В., Костенко Є. Судово-стоматологічна ідентифікація невідомої особи за особливостями зубо-щелепового апарату, який зазнав значного термічного впливу. *Судово-медична експертиза*. 2025. С. 82–91. DOI: <https://doi.org/10.24061/2707-8728.1.2025.10>.
3. Груздь О., Сендік І. Актуальні питання досудового розслідування у кримінальних провадженнях за фактами безвісти зниклих осіб в умовах воєнного стану. *Українська поліцейська: теорія, законодавство, практика*. 2025. № 4. С. 15–19. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2025-4-16-3>.
4. Єдиний звіт про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення за 2024–2026 рр. *Офіс Генерального прокурора України*. URL: <https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchynili-kriminalni-pravoporushennya-2> (дата звернення: 13.06.2026).
5. Конвенція про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 р. (Женевська конвенція). Офіційний переклад. 2023.
6. Нацполіція запровадила новий механізм ідентифікації зниклих безвісти. Київ, 2026. URL: <https://unn.ua/news/natspolitsiia-zaprovadyla-novy-mekhanizm-identyfikatsii-znyklykh-bezvisty> (дата звернення: 13.06.2026).
7. Припхан І., Бдайцієва Х. Окремі правові аспекти ідентифікації невпізнаних трупів. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2021. № 3. С. 207–211. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2021.03.38>
8. Про внесення змін до деяких наказів Міністерства охорони здоров'я України : Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 26.01.2018 № 157. *Офіційний вісник України*. 2018. № 23. Ст. 808.
9. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення : Закон України від 19.10.2017 № 2168-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 5. Ст. 31.
10. Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій із питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень : Наказ Міністерства юстиції України від 08.10.1998 № 53/5. *Офіційний вісник України*. 1998. № 46. 172 с.
11. Про основні засади забезпечення кібербезпеки України : Закон України від 05.10.2017 № 2163-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 45. Ст. 403.
12. Про правовий статус осіб, зниклих безвісти за особливих обставин : Закон України від 12.07.2018 № 2505-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 38. 280 с.
13. Римський статут Міжнародного кримінального суду від 17.07.1998 (ратифіковано Законом України № 3909-IX від 21.08.2024). Офіційний переклад. 2025.

14. Степанюк Р., Гусева В. Організаційні засади ДНК-ідентифікації загиблих унаслідок надзвичайних подій із масовими жертвами. *Криміналістичний вісник*. 2023. № 39(1). С. 29–38. DOI: <https://doi.org/10.37025/1992-4437/2023-39-1-29>

15. Топбас О. О. OSINT під час розслідування кримінальних правопорушень : підручник. Одеса : Юридика, 2024. 180 с. DOI: <https://doi.org/10.32837/11300.27740>

References

1. Vykorystannya tsyfrovyykh tekhnolohiy u kryminalistytsi ta sudoviy ekspertyzi : materialy mizhnar. nauk.-prakt. kruhloho stolu [Use of digital technologies in forensics and forensic examination: materials of the international scientific-practical round table], m. Kharkiv, 11 hrud. 2023 r. : elektron. nauk. vyd. / [redkol.: V. YU. Shepit'ko, H. K. Avdyeyeva] ; Nats. akad. prav. nauk Ukrainy ; NDI vyvch. problem zlochynnosti im. akad. V. V. Stashysa NAPrN Ukrainy. Kharkiv : Pravo, 2024. 144 p. [in Ukr.].

2. Voychenko, V., Kostenko, Ye. (2025) «Sudovo-stomatolohichna identyfikatsiya nevidomoyi osoby za osoblyvostyamy zubo-shchelepovoho aparatu, yakyy zaznav znachnoho termichnoho vplyvu» [Forensic dental identification of an unknown person by the features of the dento-maxillary apparatus, which has undergone significant thermal impact]. *Sudovo-medychna ekspertyza*. pp. 82–91. DOI: <https://doi.org/10.24061/2707-8728.1.2025.10> [in Ukr.].

3. Hruz, O., Sendik, I. (2025) Aktualni pytannya dosudovoho rozsliduvannya u kryminal'nykh provadzhenyakh za faktamy bezvisty znyklykh osib v umovakh voyennoho stanu [Current issues of pre-trial investigation in criminal proceedings on the facts of missing persons under martial law]. *Ukrayinska politseystyka: teoriya, zakonodavstvo, praktyka*. № 4, pp. 15–19. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2025-4-16-3> [in Ukr.].

4. Yedyny zvit pro osib, yaki vchynyli kryminalni pravoporushennya za 2024–2026 rr. [Unified report on persons who committed criminal offenses for 2024–2026]. *Ofis Heneralnoho prokurora Ukrainy*. Retrieved from: <https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchynili-kryminalni-pravoporushennya-2> (data zvernennya: 13.06.2026). [in Ukr.].

5. Konventsia pro zakhyt tsyvilnoho naselennya pid chas viyny vid 12.08.1949 r. (Zhenevska konventsia). (2023) [Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War of 12.08.1949 (Geneva Convention)]. *Ofitsiyny pereklad*. [in Ukr.].

6. Natspolitsiia zaprovadyla novyi mekhanizm identyfikatsii znyklykh bezvisty [The National Police introduced a new mechanism for identifying missing persons]. (2026, May 15). *UNN*. Retrieved from: <https://unn.ua/news/natspolitsiia-zaprovadyla-novyi-mekhanizm-identyfikatsii-znyklykh-bezvisty> [in Ukr.].

7. Prypkhan, I., Bdaytsiyeva, KH. (2021) Okremi pravovi aspekty identyfikatsiyi nevpiznanykh trupiv [Certain legal aspects of the identification of unidentified corpses]. *Analichno-porivnyalne pravoznavstvo*, 3, 207–211. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2021.03.38> [in Ukr.].

8. Pro vnesennya zmin do deyakykh nakaziv Ministerstva okhorony zdorovya Ukrainy : nakaz Ministerstva okhorony zdorovya Ukrainy vid 26.01.2018 r. № 157. (2018) [On Amendments to Certain Orders of the Ministry of Health of Ukraine: Order of the Ministry of Health of Ukraine of 26.01.2018 № 157]. *Ofitsiyny visnyk Ukrainy*, 23, 808. [in Ukr.].

9. Pro derzhavni finansovi harantiyi medychnoho obsluhovuvannya naselennya: Zakon Ukrainy vid 19.10.2017 r. № 2168-VIII. (2018) [On State Financial Guarantees of Medical Care of the Population: Law of Ukraine of 19.10.2017 № 2168-VIII]. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy (VVR)*. 5, 31. [in Ukr.].

10. Ministry of Justice of Ukraine. (1998, October 8). Pro zatverdzhennia Instruksii pro pryznachennia ta provedennia sudovykh ekspertyz ta ekspertnykh doslidzhen ta Naukovo-metodychnykh rekomendatsii z pytan pidhotovky ta pryznachennia sudovykh ekspertyz ta ekspertnykh doslidzhen [On approval of the Instruction on the appointment and conduct of forensic examinations and expert studies and Scientific-methodological recommendations on the preparation and appointment of forensic examinations and expert studies] (Order No. 53/5). *Ofitsiyny visnyk Ukrainy*, (46). [in Ukr.].

11. Pro osnovni zasady zabezpechennia kiberbezpeky Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 05.10.2017 № 2163-VIII [On the basic principles of ensuring cybersecurity of Ukraine: Law of Ukraine of October 5, 2017 No. 2163-VIII]. (2017). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. (45), 403. [in Ukr.].

12. Pro pravoviy status osib, znyklykh bezvisty za osoblyvykh obstavyn: Zakon Ukrainy vid 12.07.2018 № 2505-VIII [On the legal status of persons missing under special circumstances: Law of Ukraine of July 12, 2018 No. 2505-VIII]. (2018). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. (38), 280. [in Ukr.].

13. Rymskyi Statut Mizhnarodnoho kryminalnoho sudu vid 17.07.1998 r. (ratyfikovano Zakonom Ukrainy № 3909-IX vid 21.08.2024) [Rome Statute of the International Criminal Court of July 17, 1998

(ratified by the Law of Ukraine No. 3909-IX of August 21, 2024)]. (2025). Ofitsiyniy pereklad [Official translation]. [in Ukr.].

14. Stepaniuk, R., & Husieva, V. (2023) Orhanizatsiini zasady DNK-identyfikatsii zahyblykh ukladok nadzvychainykh podii iz masovymy zhertvamy [Organizational principles of DNA identification of victims who died as a result of mass casualty emergencies]. *Kryminalistychnyi visnyk*. № 39)1, pp. 29–38. DOI: <https://doi.org/10.37025/1992-4437/2023-39-1-29> [in Ukr.].

15. Torbas, O. O. (2024) OSINT pry rozsliduvanni kryminalnykh pravoporushen: Pidruchnyk [OSINT in the investigation of criminal offenses: Textbook]. Odesa: Yurydyka. DOI: <https://doi.org/10.32837/11300.27740>. [in Ukr.].

ABSTRACT

Volodymyr Prylovskiy, Yulia Tolmachova. Specific aspects of identifying children who have gone missing in the occupied territories

This article analyzes the challenges involved in identifying children who have gone missing in the temporarily occupied territories of Ukraine, given the inability to conduct DNA testing. The relevance of this study stems from the armed aggression against Ukraine, which has led to mass cases of forced displacement, deportation, and the disappearance of children, whose identification is significantly complicated by the loss of access to biological samples, documents, and other sources of identification. In particular, the study examined the effectiveness of alternative forensic methods for identifying children, including fingerprint identification, forensic dental examinations, physiognomy, the use of artificial intelligence (hereinafter «AI») technologies to model age-related changes in appearance, as well as digital forensics and OSINT intelligence. Particular attention is paid to the analysis of digital traces, biometric data, medical records, and interagency cooperation as important tools for locating and confirming a child's identity in conditions of armed conflict and occupation. The paper justifies the comprehensive use of alternative forensic identification methods, which enhance the effectiveness of locating missing children when molecular genetic methods cannot be used. It highlights the importance of analyzing digital information, open sources, electronic registries, biometric data, and medical records for establishing a body of evidence and confirming a child's identity. Promising areas for improving the regulatory, legal, and technical mechanisms for identifying missing children have also been identified, aimed at enhancing the effectiveness of interagency cooperation and the use of modern digital technologies in forensic work.

Key words: *missing children, temporarily occupied territories, forensic identification, dactyloscopy, forensic dental examination, physiognomy, artificial intelligence, digital forensics, OSINT, biometric data.*

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Дата першого надходження статті до видання: 02.06.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 21.06.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 28.08.2026